

Sygn. akt IC 749/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: st. prot. sąd. K. Ż.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 października 2016 r. w S. sprawy

z powództwa **B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.**

przeciwko **A. Ż.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 749/16

UZASADNIENIE

W dniu 24.02.2014 r. powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł w Elektronicznym Postępowaniu Upominawczym ((...)) przeciwko pozwanemu A. Ż. pozew o zapłatę 9.097,74 zł. z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż dochodzona pozwem wierzytelność wynika z zawartej w dniu 5.04.2007 r. przez pozwanego z S. B. S.?? A. w S.A. w P. umowy pożyczki gotówkowej nr (...). Powód nabył w drodze cesji z dnia 27.04.2012 roku od Banku wierzytelności przysługujące cedentowi wobec pozwanego. Wskazał, iż nabył wierzytelność w łącznej kwocie 7.991,64 zł. w tym 5351,03 zł. tytułem kapitału; 2284,95 zł. tytułem odsetek umownych naliczonych przez bank i 355,66 zł. tytułem opłat i prowizji banku oraz kosztów monitoringu. Powód naliczył także dalsze odsetki w wysokości 2063,19 zł.

W dniu 12.05.2014 r. został wdany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający żądanie pozwu w całości. Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Postanowieniem z dnia 5.03.2016 r. (k. 56) Sąd przywrócił pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w niniejszej sprawie.

Nakaz zapłaty stracił moc.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł zarzut przedawnienia należności, wskazując na datę zawarcia umowy z pierwotnym wierzycielem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4.04.2007 r. pozwany A. Ż. zawarł z S. B. S.??t? A. w S.A. w P. umowę kredytu odnawialnego nr (...), na mocy której w dniu zawarcia umowy limit kredytowy wynosił 4.100 zł.

dowód: k. 32-34 (k. 65-67) - umowa kredytu, k. 35 - kopia dowodu osobistego, k. 68 - zaświadczenie o zarobkach, k. 69 - wniosek o kredyt, k. 70 - oświadczenie, k. 71 - poświadczenie zameldowania, k. 72-73 - regulamin, k. 74-- tabela opłat i prowizji

Pozwany dokonując wpłat, nie spłacił w całości wykorzystanego kredytu. Ostatnie wpłaty pozwany dokonał w 2008 r.

dowód: k. 37 -42 dowody wpłat

W dniu 29.09.2009 r. został sporządzony przez S. B. S.??t? A. w S.A. w P. Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) z dnia 29.09.2009 r. w którym wskazano zadłużenie pozwanego na łączną kwotę 6.545,56 zł. - w tym z tytułu niespłaconego kredytu 5.351,03 zł. oraz odsetek umownych w wysokości 630,21 zł. i odsetek karnych w wysokości 57,88 zł., a także 504,79 zł. opłaty i 1,65 zł. z tytułu prowizji.

dowód: k. 12 akt I Co 1200/09 - (...) z 29.09.2009 r.

W dniu 2.11.2009 r. z S. B. S.??t? A. w S.A. w P.łożył w Sądzie Rejonowym w Braniewie wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 29.09.2009 r. wynikającemu z umowy kredytowej. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt I Co 1200/09 w Sądzie Rejonowym w Braniewie.

Postanowieniem z dnia 18.11.2009r. Sąd Rejonowy w Braniewie w sprawie I Co 1200/09 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu Egzekucyjny nr (...) z dnia 29.09.2009 r. wystawionemu przez wierzyciela S. B. S.??t? A. w S.A. w P.,

dowód: dokumenty w aktach I Co 1200/09 SR w Braniewie

S. B. S.??t? A. w S.A. w P. w dniu 5.03.2010 r. złożył do komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Braniewie - W. ?R. - wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie bankowego tytułu wykonawczego, opatrzonego w klauzulę wykonalności. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą KM 326/10.

Postanowieniem z dnia 11.06.2013 r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone na podstawie art. 825 pkt 3 kpc.

dowód: k. 33 akt Km 326/10 - postanowienie z 11.06.2013 r.

W dniu 27.04.2012 r. powód zawarł umowę cesji wierzytelności z S. B. S.??t? A. w S.A. w P. również odnośnie wierzytelności dotyczących pozwanego.

dowód: k. 78-79 - umowa sprzedaży wierzytelności z załącznikami

Powód zawiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności i wezwał go do zapłaty.

dowód: k. 80 - zawiadomienie, k. 81 - pismo, k. 82 - pismo,

Powód sporządził wyciąg ze swoich ksiąg rachunkowych, w którym zawarł wierzytelność przysługującą od pozwanego w kwocie 9.097,74 zł. należności głównej (kapitał), odsetki 3.391,05 zł. oraz koszty 355,66 zł.

dowód: k. 5 - wyciąg z ksiąg rachunkowych, k. 83 - zestawienie

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Powód nabył legitymację czynną do występowania w niniejszym postępowaniu na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 27.04.2012 r. (art. 509 § 1 kc.: "Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. § 2 Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki").

Powód w niniejszej sprawie niewątpliwie dochodzi żądania określonego pozwem na podstawie umowy kredytu bankowego (uregulowanej w ustawie prawo bankowe - art. 69 i n.) - na podstawie zawartej przez pozwanym a S. B. S.?? A. w S.A. w P. umową kredytu z dnia 4.04.2007r. Na podstawie tej umowy bank udzielił pozwanemu kredytu odnawialnego w wysokości 4.100 zł. Pozwany nie kwestionował zapisów tej umowy.

Pozwana podniósł zarzut przedawnienia roszczenia i nie wykazania roszczenia co do wysokości, wobec dokonywanych wpłat.

W ocenie Sądu cesja wierzytelności była skuteczna i zgodna z prawem. Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13.05.2010 r., w sprawie IV CSK 558/09 (publ. OSNC 2010/12/168. oraz LEX nr że: Jeżeli dłużnik banku będący kredytobiorcą nie dotrzymuje warunków udzielenia kredytu, bank może dokonać przelewu wierzytelności na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego bez zgody zarówno tego dłużnika, jak i dłużnika banku z tytułu zabezpieczenia kredytu." W niniejszej sprawie należy uznać, iż doszło do przejścia wierzytelności z S. B. S.?? A. w S.A. w P. na powoda. Powód wykazał za pomocą dokumentów załączonych do pozwu, iż żądane przez niego roszczenie zostało przeniesione w drodze cesji wierzytelność, przedkładając wyciąg z umowy cesji wierzytelności.

Zatem powód posiadał legitymację czynną do domagania się należności wynikającej z umowy zawartej przez pozwanego z bankiem w dniu 4.04.2007 r.

Odnosząc się zarzutu pozwanego odnośnie spłat - w niniejszej sprawie powód nie przedstawił żadnych dokumentów, z których wynikałoby wyliczenie kwoty dochodzonej pozwem. Pozwany kwestionował wysokość dochodzonego roszczenia, wskazując na wpłaty przez siebie dokonane, powód ograniczył się jedynie do wskazania, iż wpłaty te zostały zaksięgowane przez poprzedniego wierzyciela i nie pomniejszyły zobowiązania dochodzonego pozwem.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Pozwany zakwestionował wysokość roszczenia, zatem na powodzie ciążył obowiązek wykazania swojego roszczenia co do wysokości. Tymczasem powód, mimo wezwania, nie złożył żadnych dokumentów na poparcie twierdzeń dotyczących wysokości dochodzonego roszczenia.

Świadczenie pieniężne jest co do zasady, w myśl art. 379 § 2 k.p.c., świadczeniem podzielnym. Świadczenie to może być bowiem niewątpliwie spełnione częściowo bez istotnej zmiany jego przedmiotu lub wartości. Taka cecha świadczenia pieniężnego została również przyjęta powszechnie w orzecznictwie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2002 r., IV CKN 821/00, LEX nr 54375; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2004 r., V CK 505/03, LEX nr 194091). Jeżeli zatem świadczenie pieniężne jest zasadniczo świadczeniem podzielnym, oznacza to, że może być ono spełnione w ratach.

Zasadnym jest również zarzut pozwanego odnośnie przedawnienia roszczenia.

W tego typu sytuacji terminy przedawnienia bieżą oddzielnie dla każdej z części świadczenia pieniężnego. Błędem byłoby uznanie, że bieg przedawnienia należy liczyć od daty wymagalności płatności ostatniej raty (por. uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 23 kwietnia 2014 r., III Ca 1507/13, opubl. na portalu: orzeczenia.ms.gov.pl).

Zgodnie z treścią art. 117 § 1 kc. roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, a po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia (art. 117 §2 kc., zd. pierwsze). Oznacza to, iż wierzytelność zamienia się w tzw. zobowiązanie naturalne, które dłużnik, nie korzystający z zarzutu przedawnienia może spełnić (mimo upływu terminu przedawnienia).

Okolicznością niesporną jest, w świetle art. 118 k.c., to iż roszczenia powoda, jako związane z działalnością gospodarczą - przedawniały się z upływem trzech lat.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie doszło do przerwania biegu przedawnienia ze skutkami dla powoda, pomimo tego, iż na skutek działań poprzedniego wierzyciela wystawiono bankowy tytuł egzekucyjny, nadano mu klauzulę wykonalności a nawet wszczęto egzekucję. Jednakże w tamtych postępowaniach brak jest tożsamości po stronie wierzyciela i dłużnika.

Sąd w pełni podziela i aprobuje pogląd wyrażony w uchwale i uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2016 r. podjętej w sprawie III CZP 29/16, LEX nr 2067028, zgodnie z której tezą nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).

Nadto podniesienie zarzutu przedawnienia nie było w realiach niniejszej sprawy sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Instytucja przedawnienia służy również ochronie dłużnika, by "nie pozostawał on w długotrwałej niepewności" (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23 kwietnia 2014 r., LEX nr 1458942).

Z Bankowego Tytułu Egzekucyjnego wynika, iż w księgach banku stwierdzono wymagalne zadłużenie pozwanego na dzień 29.09.2009 r. Dlatego też z tego dokumentu wynika, iż już w 2009 r. roszczenie to zostało postawione w stan wymagalności - z uwagi na naliczenie za ten rok odsetek karnych.

Wobec powyższego, skoro powód wytoczył powództwo dopiero w 2014 r., termin trzyletni przedawnienia upłynął, wobec czego zobowiązanie to w stosunku do powoda przekształciło się w zobowiązanie tzw. naturalne. Zatem zastosowanie znajduje tu przepis art. 117 § 2 kc., jako że wobec powoda nie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia, o których mowa w art. 123 kc.

Zatem mając na uwadze powyższe rozważania, podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Dn. 29.10.2016 r.